

Ebbe en Vloed

Gedichten: Ruud van der Heijden

Illustraties: Jeanne van der Heijden

''... Want stoppen komt niet ter sprake.....'' (Zie Ouwe Taaie'')

Dus ligt voor uw weer een verse bundel met rijmbewijzen van Ruud, verlucht met schitterende tekeningetjes van Jeanne. Ze weten niet van ophouden, maar waarom zouden ze ook? Zoals Ruud in deze bundel vaak aangeeft dat hij al een jaartje ouder wordt, maar jong blijft door al zijn activiteiten: Muziek maken, publiek vermaken, gedichten en liedjes schrijven, tuinieren, beesten verzorgen en met zijn kleinkinderen ravotten.

En daarnaast blijft hij de wereld op zijn eigenreide en kritische manier beschouwen en niet op de laatste plaats alle vrouwen. Hij relativeert de maatschappij van vroeger en van nu, alles had en heeft zijn voors en tegens, maar sommigen van ons worden in een pittig gedicht geraakt: De ambtenaar en de politicus, de roker, de drinker. Weer anderen zet hij in de bloemetjes: De onderwijzer, de vrijwilliger, Zwarte Piet en natuurlijk zijn eigen Jeanne.

Ruud wil wel eens een loopje nemen met Hem Hierboven, maar stelt met menig gedichtje zijn plekje wel veilig, waar dat plekje dan ook mag zijn.

Het is weer genieten en smullen met deze bundel en als zoon mag ik wel zeggen: Ik ben trots op Ruud en Jeanne. En neem maar van mij aan dat dit niet de laatste bundel zal zijn, zolang zoveel mensen blijven aangeven dat ze hun werk bijzonder waarderen. En dat is toch een van de belangrijkste dingen in het leven, niet waar?

Veel leesplezier gewenst !

Willem van der Heijden

Afbraak

Soms dan ben ik in m'n dromen,
weer de jongeling uit m'n jeugd,
banjer dan door brem en bomen,
'twas destijds m'n grootste vreugd.
Maar 't groen gaat naar de knoppen,
daar staat je verstand bij stil.
Niemand wil de afbraak stoppen,
ik kan dromen wat ik wil.

Voor de planten en de dieren,
is er voortaan ook geen plek.
Wie heeft sympathie voor mieren,
wie waardeert de paddentrek?
Door het lozen van de wildzang,
zullen we verliezen toch,
deze strijd met de vooruitgang;
maar ik heb m'n dromen nog.

Ambtenaar

Hij lapte aan z'n zolen,
de klassen en de scholen,
had nooit z'n lessen klaar,
dus werd ie ambtenaar.

Hij zat op school te pitten,
bleef enkele keren zitten,
vond leren veel te zwaar,
werd daarom ambtenaar.

Hij werd zo moe van peinzen,
en leerde denken, veinzen,
dat lukte hem zowaar,
toen werd ie ambtenaar.

Nu heeft ie dan garantie,
voor levenslang vakantie,
is nog steeds spijbelaar,
de ware ambtenaar.

Bakker

Nog tjilpt geen mus, nog kraait geen haan,
de straatlantarens zijn nog aan;
maar bij de bakker brandt al licht.
Daar riep, daar wekte hem de plicht.

Waar anderen slapen, gaat hij voor,
z'n vrouwtje ligt nog op een oor.
Maar ook zij komt nog wel aan bod.
Nu is de winkel nog op slot.

Het hele dorpje dat verwacht,
plusminus om 'n uur of acht,
de schappen bomvol tot en met,
met fluit en vloer en pistolet.

Vakantie kent de bakker niet,
'tis eigenlijk 'n zielenpiet.
Hij slooft z'n eigen uit de naad
en wat is straks het resultaat?

Nadat hij bakt zoveel hij kan
z'n leven lang voor alleman,
gaat hij - wellicht met tegenzin -
op't leest ook zelf de oven in.

Beest

Het beest in mij is wel getemd,
na al die wilde jaren.

Maar 'k zie je graag nog zonder hemd,
ondanks je grijze haren.

De tijd die heeft m'n vuur geroofd,
ik zal je niet meer schroeien.

De vlam in mij is haast gedoofd;
maar wil nog wel eens gloeien.

Beestenfeest

't Is feest weer voor de katjes,
de bok, de tamme ratjes,
de geit met z'n geklaag,
'tts dierendag vandaag.

De muis die piept wel anders,
het schaap blèrt: salamanders,
ik duld de muizenplaag,
'tis dierendag vandaag.

De eend speelt goeie maatjes,
met goudvis, gup en plaatjes,
beweert bij hoog en laag:
'tis dierendag vandaag.

De does, het marremotje,
die lachen zich 'n rotje,
de schildpad mompelt traag:
'tis dierendag vandaag.

Kom koe, kirt de kanarie,
hou op met die bombarie
en dat gedonderjaag,
'tis dierendag vandaag.

Beetje

Bezit is begonnen met beetjes
en niet in 'n vloek en 'n zucht,
is kennis met nietige weetjes,
zo'n beetje 'n handjevol lucht.

'n Sluimerend klein donderkopje,
ontpopt zich heel vaak als orkaan.

De liefde begint met 'n dropje,
ontluikt dan bij 't licht van de maan.

'n Puzzel begint met één stukje,
'n oorlog met één lukraak schot.

Zo is één verkeersongelukje,
't begin vaak van honderd ton schrot.

'n Klein beetje mazzel bij 't gokken
en rijk ben je, in korte tijd.

Maar voorspoed kan even snel nokken
en ben jij 't gewin al weer kwijt.

Bejaard

Je bent pas bejaard,
als je ophoudt met praten,
als je niet meer bij je vrienden wilt zijn.

Je bent pas bejaard,
als je 't lachen gaat laten,
als je geen troost meer ziet in zonneschijn.

Je bent pas bejaard,
als je niet meer zult hopen,
dat er nog dagen zijn, in 't verschiet.

Je bent pas bejaard,
als je niet durft te kopen,
iets wat je wilt en waarvan je geniet.

Je bent pas bejaard,
als je oud zijn gaat vrezen,
als jij je rimpels gaat zien als 'n kwaal.

Je bent pas bejaard,
als je 't zelf graag wilt wezen,
da's dan meteen ook het eind van 't verhaal.

Bestemming

Is er 'n bestemming; of flaneren we maar wat rond?

Is de hemel boven en de hel onder de grond?

Zorgt er 'n centrale kracht, dat alles reilt en zeilt;
of wordt er, te hooi, te gras, zo'n beetje voortgeijld?

Is er in ons doen en laten toch 'n rode draad;
of is het niet veel meer dan 'n flipperautomaat?

Gaat het volgens regels en is alles zo gepland;
of is't 'n salonorkestje zonder dirigent?

Is het hele leven niet meer dan 'n avontuur;
of is er toch zoiets als 'n dagelijks bestuur?

Zoveel vragen, waar geen zinnig antwoord op bestaat.

Niet te lang bij stil staan, is de allerbeste raad.

bloempje

Zo koud, als 'n dag in december,
met vingers, als pegels van ijs.
Graniet was de blik in haar ogen,
haar wangen als wolken zo grijs.

Ze sliep, op 'n bank bij de haven,
geen sterveling wist ooit haar naam.
Ze struinde alleen door het leven,
was nooit met 'n ander tezaam'.

Slechts één keer heeft men haar zien lachen,
't was op 'n morgen in mei.
Ze kreeg van 'n kleuter 'n bloempje
en dát gebaar maakte haar blij.

caloriën

Wat 'n fijne tijd was dat,
toen geen mens 'n weegschaal had,
niet door ballast werd gestoord,
nooit van kuren had gehoord,
amper erg had in de lijn,
sowieso geen plank wou zijn,
zin noch tijd had voor dieet,
bil en buik vanzelf wel sleet,
iel en dun was als 'n lat,
wat 'n fijne tijd was dat.

Carnaval

'tGeeft niet, of je blaast of tromt,
als er maar muziek uit komt,
als ze je maar horen, zo te zeggen.
Vals dat mag en hard dat moet,
als je't maar van harte doet,
als je er je ziel maar in kunt leggen.

Sax- en soes- en smoelofoon,
alles klinkt zo wonderschoon,
als je maar met noten kunt ravotten.
Gek doen op de grammofoon,
alles in je eigen toon.
Carnaval dat is het feest der zotten.

Compromis

De een krijgt de pip en de ander de pest,
je hebt er 'n hoop die de eindstreep niet halen,
de derde die valt al als ei uit het nest,
of zal in de jungle van't leven verdwalen.
Ook zijn er wat roependen in de woestijn,
slechts 'n eenling bestaat, zonder één centje pijn.

De een draait zich om en z'n rijwiel is weg.
D'r zijn er die maken van 't leven 'n zootje.
De ene heeft panne, de andere pech,
die zijn de pineut, want hen haken ze pootje.
De ene, die krijgt steeds de kous op de kop,
'n ander die raakt van de regen in de drop.

De ene, die ploetert ver boven z'n kracht,
die weet het perfect en met verve te plooiën;
maar haalt nooit dat, wat er van hem wordt verwacht.
Heel vaak loopt er een met z'n pet naar te gooien.
't Lijkt heel corrupt; maar zo is het bestaan.
De kunst is, hoe jij er mee om weet te gaan.

Dierendag

Dierendag Voor iedereen die dieren mag
en dat zijn toch de meesten,
is het weer heel gauw dierendag;
dus smullen voor de beesten.
'n Extra kluif, 'n extra aai,
da's wel het minimale,
waarop we poes of papegaai,
die dag kunnen onthalen.

Dolfijnen

Zijn er nog dolfijnen over acht en tachtig jaar?
of zit in de dierentuin 'n enig exemplaar,
naast de laatst overgebleven koningsadelaar,
waar er nooit geen nieuwe meer van komen?
Zijn de potvis en het damhert en de chimpansee,
uitgestorven en nog slechts te zien op de teevee?
Kunnen onze kinderen dan nog zwemmen in de zee?
Komt er nog wel bloesem aan de bomen?

Of is moeder Aarde door beton en steen bedekt,
waar geen plaats voor dieren is, laat staan voor 'n insect,
waar cultuur taboe is, digitaal het intellect,
streng gedirigeerd door economen?
Waar 'n bloem 'n ding is en geen wonder der natuur,
rust en ruimte schaars zijn en daarom zo peperduur,
Heel 't bestaan verordend is van uur tot uur tot uur,
er geen interesse is voor dromen.

Zijn er dan nog wolken, is de hemel wel 'ns blauw?
Zwemmen er nog vissen in de beken net als nou,
ligt er op de blaren nog wel ooit 'n druppel dauw,
zie je ergens nog 'n zwaluw zweven?
Of joeg de beschaving alle vlinders op de vlucht,
zitten er alleen nog slechte stoffen in de lucht,
blijven alle planten alle bloemen onbevruucht
en wordt dat 't eind van alle leven?

Druk

De godganse wereld jaagt en jakkert
en iedereen staat onder stress.

Hoe vaak dan struikelt weer zo'n stakkerd,
door 't jagen achter het succes.

De een die wil zich steeds bewijzen,
de andere die wil nog meer
en die het allerhoogst zal rijzen,
die komt op 't lest 't hardste neer.

Wie vindt nu nog tijd om bij te praten?

Haast iedereen die staat per stuk,

is jachtig in z'n doen en laten,

het meest gehoorde woord is: druk.

Men wordt door tijdnood voortgedreven,

beweegt zich in gestrekte draf;

maar wie geen rust vindt in z'n leven,

die graaft per slot z'n eigen graf.

ebbe en vloed

Het leven is ebbe en vloed,
afwisselend bergen en dalen.
Veel voor-; maar ook vaak tegenspoed,
ontvangen en dan weer betalen.

Het leven is pech en geluk,
met vette en magere jaren.
Soms lage- dan weer hogedruk,
verspillen en ook wel bewaren.

Het leven is weelde en nood,
't is zonneschijn of kille regen.
't Is wel eens de wal, soms de sloot,
dan voor en dan weer 'ns tegen.

Het leven is strop en fortuin,
soms dooien en dan weer 'ns vriezen.
Maar groeit er nog hoop in je tuin,
dan kun je gewoon niet verliezen.

Emancipatie

Emancipatie Mina is baas in d'r eigenste buik
en voor de mannen nu buiten gebruik.

Mina is mannen gaan haten.

Er valt met haar niet te praten.

Is in 'n ommezien 't vrijen verleerd.

Mina is voortaan geëmancipeerd.

Mina is baas van d'r eigenste bast
en heeft de broek aan, een die haar goed past.

Zij is allergisch voor kroelen,

zich manser dan mannen gaan voelen.

Heeft het beminnen de rug toegekeerd.

Mina is voortaan geëmancipeerd.

Mina is baas van d'r eigenste lijf
en ze ziet zoenen als zedenmisdrijf.

Zal elke kerel vermijden,

is door geen vent te verleiden.

't Plekje in bed naast haar blijft onbezet.

Mina neemt 's avonds 'n kruik mee naar bed.

face Lift

Na 'n keer of zeven liften,
raakt de rek er goeddeels uit.
Smeren, zalven, lippen stiften,
helpt je dan geen ene fluit.
Krijgt men gammele kinnebakken,
in't begin nog in model,
op het lest dan blijft het zakken
en je valt over je vel.

Flakkee

Flakkee Land van bolussen en bieten,
zwaar bevochten op de zee,
waar de wolken traag vervlieten,
waarheen? 'kHeb geen flauw idee.

Land van érpels, juun en preien
en 'n enig mensenras.
Als de zon schijnt: klei als keien,
na de regen: dompig, dras.

Land van pérden en van karken,
waar de g klinkt als 'n h
en men alles weet van warken;
luiheid is hun eer te na.

Land van zuunig zijn en sparen,
vrekking niet, wel punctueel,
waar men 't nut kent van bewaren
en geen dubbeltje te veel.

Goeie gewoonten

Goeie gewoonten bewaar je,
ze zijn net zo kostbaar als goud.

En door de jaren ervaar je:
als jij ze vergeet, gaat het fout.

Slechte gewoonten vergeet je,
van die heb je enkel maar last.

Maar goeie, haast zeker, dat weet je,
die geven je in't leven houvast.

Groententuin

Goeie gewoonten bewaar je,
ze zijn net zo kostbaar als goud.

En door de jaren ervaar je:
als jij ze vergeet, gaat het fout.

Slechte gewoonten vergeet je,
van die heb je enkel maar last.
Maar goeie, haast zeker, dat weet je,
die geven je in't leven houvast.

Hemelpoort

Vraagt Petrus aan de hemelpoort:
hebt U iets aan te geven?

Zeg ik: 't laatste wat ik had,
dat was m'n aardse leven.

Ik sta hier nu totaal berooid,
nog armer dan de mieren;

maar 'k kreeg van zuster Ann José,
uitstekende papieren.

Hoe ouwer...

'kBen, 'tis nauwelijks te begrijpen,
met m'n vijf en zestig plus,
toch de leeftijd van de rijpen,
'n verwoed romanticus.

Meer dan met m'n achttien jaren,
toen 'k voor 't eerst de meisjes zag.
Veel meer zelfs, en da's het rare,
nu het eigenlijk niet meer mag.

Hoest

Ik rookte vroeger ketting,
geen schoorsteen hield me bij;
maar 'k zag tot mijn ontzetting,
't roken sloopte mij.

M'n lijf dat protesteerde,
m'n longen waren woest,
totdat ik me bekeerde
en nou ook niet meer hoest.

Holland

Wij hebben op de wereldbol,
toch maar het mooiste land.
Het is wel klein, het is wel plat;
maar dat is navenant.

't Is groot in allerhande daden,
meer dan je vermoedt.

'n Landje hebben wij,
wat voor geen ander onderdoet.

We hebben heel veel zaken,
die elk ander graag bezat.

Maar 't heeft, als het niet beter wordt,
z'n beste tijd gehad.

Hopsasa

De veelgeplaagde echtgenoot,
die zag z'n vrouw maar zelden bloot,
in 30 huwelijksjaren.

Hij kreeg alleen maar kippensoep.
Had steeds z'n schoonma op de stoep,
ondanks al z'n bezwaren.

Z'n vrouw heeft nooit z'n rug geschrobd
en zelfs geen ei voor hem geklopt,
hij kookte zelf z'n eten.

Men prees hem toen hij hopsasa,
pardoes z'n vrouw en schoonmama,
het raam heeft uitgesmeten.

Jeugd

Als je jong bent, nou dan kun je overal tegen,
als je jong bent, is het leven nog geen straf.
En je geeft niet om 'n beetje wind of regen;
ook al komen er orkanen op je af.

Als je jong bent, denk je alles aan te kunnen,
dan is elke dag weer 'n verrukkelijk feest.
En geen mens, die jou je jeugd ooit zal misgunnen;
want per slot, is iedereen ooit jong geweest.

Jij laat me lachen

Jij laat me lachen,
jij laat me leven
en op jouw wiekende wolken zweven.
Jij geeft me sterkte
en geeft me moed,
jij kleine vrouw, zeg me hoe je dat doet?

Kerstgezing

Onder de boom met de blinkende ballen.

Onder die boom zaten wij, fanatiek,
uit volle borst, 'n oud kerstlied te lallen,
met 'n glas *Glühwein*, van twee voor 'n piek.

Josef die zei: moet je nou toch 'ns horen.

Maria die ging in de bijkeuken staan.

De ezel die legde 'n knoop in z'n oren,
de os die zong mee, uiteraard als sopraan.

d'Engelenschaar, niet gewend aan zo'n herrie,
hield het bij 't tweede refrein voor gezien.

Gabriel riep van heel hoog: getverderrrie,
kan dat daar niet wat beschaafder, misschien?

De koningen durfden niet nader te komen,
hun drie kamelen, die sloegen op hol.

Ze hebben 'n heel grote omweg genomen;
hier zeiden zij, worden wij horendol.

Een van de herders kwam kijken en vluchtte,
die kudde van hem maakte minder kabaal;
maar 't kindeke Jezus dat lag daar en zuchtte:

"dank u wel, ik vind het fenomenaal".

Kleinschalig

Wij twee doen alles in het klein;
geen buitensporigheden.

'n Heel klein straatje zonneschijn
en wij zijn al tevreden.

Wij zijn content, met klein gewin,
petieterige factuurtjes
en hebben duurzaam goeie zin,
tot in de kleine uurtjes.

Kleurenblind

'k Liep 'n blauwtje bij 'n blondje,
waar ik vrees'lijk veel om gaf.
Nou bonjour, sprak 't pruimenmondje
en dus zwoer ik blondjes af.

'k Wilde m'n geluk beproeven,
bij 'n zwartje met 'n bril;
maar die zei me niet te hoeven,
zodat 'k zwartjes niet meer wil.

Die toen volgde was 'n rooie,
met 'n vurig temperament.
Die liet mij de deur uitgooien.
'k Haat nu rooie pertinent.

'k Deed 'n gooi toen naar 'n groene,
Punky Pinky heette zij.
Ook bij haar was het lauwloene.
Groen hoeft ook niet meer voor mij.

'k Zag wel wat in 'n brunette,
'k vond haar 'n te gekke griet,
tot ze me de deur uit zette.
Nee brunettes moet ik niet.

'k Greep m'n kans maar bij 'n grijze,
ook al was ze niet zo piep,
was het toch 'n eigenwijze
dus zeer zeker niet mijn type.

'k Waagde het zelfs bij 'n kale,
grote, dikke zangeres.
't Was mij 'n te kolossale.
Kaal dat was ook geen succes.

Rooie, blauwe, groene, gele.
'k Ben bang dat ik niemand vind
die m'n lief en leed wil delen.
Oh was ik maar kleurenblind.

Kunst

Kunst En of je nou gedichten schrijft,
met kwasten en met kleuren klunst,
wellicht ook beeldhouwen bedrijft,
de hoogste kunst is levenskunst.

Je psyche leg je in 'n lied,
je streelt je snareninstrument,
het hoogst geluk bereik je niet,
als je 'n kribbenbijter bent.

Kussen

Maandag ging God d'aarde scheppen.
Dinsdag: zeeën, bergen, steppen.
Woensdag mocht de maan gaan schijnen,
maan en sterren bij dozijnen
Donderdag heeft God de apen,
Adam ook meteen geschapen.
Vrijdag: Mars en Jupiter.
Zaterdag was Eva er.

Zondag, op het laatst, bewaarde
God als rustdag, voor de aarde.
Iedereen moest gaan verpozen,
dat gold niet voor't minnekozen;
want op zondag ondertussen,
bleef men zeer bedrijvig kussen.
Werk verbood Hij op zijn dag,
kussen zegt Hij, och dat mag.

Zo is het tot nu gebleven,
kussen bleef 'n lust in't leven.
Hoe we boerden, baden, bouwden,
kussen bleef ons bezighouden.
Houdt de wereld op met draaien,
en gaat alles naar de haaien,
liefde, ons gegund door God,
blijft verbonden met ons lot.

Meisjes

Meisjes zijn lief en charmant en aanhalig; maar soms dan zijn ze toch ook wel wat flauw.

Als je ze kust, nou dan zeggen ze: zalig, doch wil je ze knijpen, dan roepen ze: au.

Moeder

Niet slechts de vrouw die baarde,
wordt moederke genoemd.
die kinderen vergaarde,
om dit karwei geroemd;
doch zoveel meer die hoedde,
de hele mensheid schier.
Dat is, hou me ten goede,
't ware moederdier.

mug

Vandaag werd ik weer eens gestoken door 'n mug.

Ik zeg: jou zal ik strakjes 'ns te pakken nemen.

Maar hij kwam met 'n kameraad of tien terug en ja toen zat ik pas echt goed in de problemen.

Want ik kreeg steken op m'n kin en op m'n neus en dikke bulten op m'n wangen en m'n oren.

Die etterbakjes staken me zo furieus, dat ik nog amper meer kon kijken of kon horen.

Dus zie ik in de toekomst een zo'n zoemend beest, dan is verdelgen beslist niet aan de orde.

Want voortaan staat 't me zeer helder voor de geest:

Je plet er eentje en er komt 'n hele horde.

Muis

Er woont bij ons thuis, 'n vreemd soort van muis,
dat beestje is niet voor de poes,
kent boksen, karate en judo inclus
en timmert de kater tot moes.

Hij lijkt op het eerste gezicht heel normaal,
er is weinig vreemds aan te zien.
Z'n vacht is muisgrijs en z'n staart nogal kaal
en niet al te lang bovendien.

Maar speurt ie 'n kat, ken je hem niet terug,
en z'n oogjes die schieten dan vuur.
De kater van ons kiest het hazenpad vlug,
hij kent deze muis heel secuur.

Muziek

Als ik de Zauberflöte fluit,
begint m'n hond te janken.
Gaat naar de deur en wil d'r uit,
ver van mijn toverklanken.

Met m'n Mattheüs Passion,
jaag ik m'n hamster buiten.
Hij springt dan tegen het plafond
en soms zelfs door de ruiten.

Als ik de Watermusic speel,
stopt mijn kanariepietje
z'n zang en kijkt van schrik dan scheel,
vergeet meteen z'n liedje.

Mijn guppen haten de cancan,
het kan hen zeer ontstemmen.
Ze balen er ontzettend van
en houwen op met zwemmen.

Maar bij de Kleine Nachtmusik,
begint m'n poes te spinnen.
Er is geen sprake van paniek
en heel de bups blijft binnen.

Na regen

Na regen Morgen wordt het beter,
wolkeloos en heter,
't wil nog voor geen meter;
morgen zal het mooier zijn.
Morgen wordt het lauwer,
stukken minder kouwer
en de lucht veel blauwer;
na de bui komt zonneshijn.

Neus

Neus Waarom kleurt de snufferd
van de slurper,
toch zo pimpelpaars en
peilloos purper?
Ondanks dat in alcohol
géén tintje zit,
is zo'n kokkerd van 'n nathals
ver van wit.

Onderwijzer

De hemel zal wijd opengaan,
komt er 'n onderwijzer aan;
want Petrus weet hoe zwaar het was,
'n leven lang daar voor de klas.

De hemel gaat wagenwijd open,
voor 'n leraar, zo mag ik wel hopen;
want Petrus, die weet goed hoe moeilijk het was,
'n leven lang daar in de hel van de klas.

Oud en blij

Oud en blij 't Ouder worden kent problemen,
ook 'n heleboel gerief.

Want je leerde om te nemen
en je nam 'n hoop voor lief.

Je ontdekte je limieten
en je kent voortaan je grens.

Van het kleine te genieten,
maakt je 'n gelukkig mens.

Ouwe taaie

Al ben ik grijs en dun van haren,
ik ben nog lang niet afgebrand.
Ik dans, als in mijn jonge jaren,
nog net zo vlot en zo briljant.

Ik hoor wel bij de senioren,
ben ruim de zestig gepasseerd;
maar heb van al mijn vlegelstreken
er nog niet ene afgeleerd.

Al klinkt het niet zo klaar als vroeger,
ik blaas nog aardig mijn partij.

Ik ben niet meer dezelfde zwoeger;
maar klaar nog altijd mijn karwei.

Want stoppen, dat komt niet ter sprake,
al doen m'n spieren soms wat zeer
en zelfs als al m'n knoken kraken,
dan maak ik nog geen rechtsomkeer.

Paarlen

Wat geeft 'n bedelaar om rozen,
'n blinde om 'n zonnebril,
of 'n begijn om minnekozen,
'n moeder-overste om de pil.

Wat is 'n koelkast voor 'n neger,
zolang je hem geen eten geeft,
'n ladder voor 'n schoorsteenveger,
als ie toch niks te vegen heeft.

Wat geeft 'n dove om 'n walkman,
'n kale om 'n luizenkam,
'n flatbewoner om 'n leghen,
'n vegetariër om 'n ham.

Wat moet 'n koe nou met konijnen,
'n hoertje met 'n kapelaan.
'tIs allemaal parelen voor de zwijnen,
dus daar beginnen we niet aan.

Pasen

Het hennenhok kent drukke dagen,
de kippen kakelen, met geweld.
De consument die mag niet klagen;
want hij krijgt eieren voor z'n geld.
Kan straks aan't zoeken, rapen, tikken
en verven, rood en groen en geel.
Vergeet niet om het ei te prikken,
dan blijft het bij het koken heel.
Als ook de paasklok zich laat horen,
die sedert goede vrijdag zweeg,
voelt iedereen zich nieuwgeboren
en is de lei met zonden leeg.

Perfect

Je bent 'n bofkont, met 'n vrouw,
die alles over heeft voor jou,
die ijev'rig is en plichtsgetrouw,
die handig werken kan en gauw
en zich niet in laat met gesnauw;
maar waar moet je die zoeken?

Zo een die alles voor je doet,
die je voor tegenslag behoedt
en raad weet, ook bij tegenspoed,
die lief en teder is en goed
en voor je vecht met leeuwenmoed.
vind je alleen in boeken.

Petieterig

Een dochter op bezoek,
of met je zoon 'n goed gesprek,
'n knuffel van een kleinkind,
of het zonnetje in je nek.

Het lijken kleinigheden;
maar ze zijn oh zoveel waard.

De bakker die zou zeggen:
't zijn de toefjes op de taart.

Een goed gelukte kersttaart,
of een kraan die het weer doet.
Je vrouw die op je schoot kruipt,
of de groenteman die groet.

Het zijn maar kleine dingen,
maar voor sommigen zijn ze groot.

En werkelijk onmisbaar,
zo onmisbaar als vers brood.

Pierlala

Boeren, burgers, blij verbaasd,
rode blosjes op de wangen.
Roepend, zingend en gehaast:
Pierlala wordt opgehangen.

Her en der kwam men vandaan,
ondanks zware hindernissen.
Pierlala zou pleite gaan,
niemand wou dat schouwspel missen.

Jammer, dat 't tegenviel
het is nauwelijks te geloven.
Pierlala die was te iel
en is uit de strop geschoven.

Pretboxje

GSM, het trendy speeltje,
kleiner dan 'n sperzieboon,
meer bekend als het mobieltje,
in't begin slechts telefoon,
kreeg in no time veel meer taken,
veel meer fun in het pakket.
'tKan nou kreunen, kermen, kwaken,
stoeit zelfs mee op't internet.
Doodgewoon wat klessebessen,
is vandaag de dag passé.
Als je niet kunt es em essen,
tel je heden niet meer mee.

Roken

'n Jaar geen sigaretten,
ook geen sterke drank
en wat ik bespaarde,
staat nou op m'n bank.

'n Jaar lang niet roken,
'n jaar zonder stank,
bracht ook voor m'n longen,
veel voordeel, goddank.

School

De lessen zijn begonnen,
het zwerven is gedaan.

Je ziet ze in colonne,
weer braaf naar school toe gaan.

De kleintjes met 'n ouder,
in geen geval alleen.

De groten, stoer en bouders,
kordaat van top tot teen.

'tIs uit met potverteren,
voor jeugd en personeel.

't Grut moet weer studeren,
docenten in't gareel.

Snertweer

't Gaat wat beter, 't gaat haast goed,
de eerste eend zit al en broedt
en denkt misschien, wie waagt die wint.
Ik zag ook al 'n hyacint.

Maar berg je borstrok nog niet op
en hou die klak maar op je kop;
want als je denkt, 't gaat volgens plan,
dan komt er weer zo'n stortbui an.

't Is 'n gok weer ieder jaar,
geen vast tarief, vergeet het maar;
en in dit oer-Hollands klimaat,
kan boerenkoolstamp nimmer kwaad.

Sparen

Er waren ooit tijden, dat potten 'n deugd was,
dat spaarzaamheid huizenhoog werd gewaardeerd.

Dat zuinig bewaren, bijzondere vreugd was,
het werd je, van peutertje af, aangeleerd.

Het: "sparen doet garen" stond thuis op 'n tegel,
die hing in de keuken, of in 'n vertrek
en vader hanteerde de platina regel:

'n ieder die jong spaart, lijdt oud geen gebrek.

Hij maakte niets op en hij haatte verkwisten;
en heeft tot z'n dood alles fijn uitgekiend.

Zei: vrienden, familie, ik laat me niet kisten;
want niet uitgegeven, dat is ook verdiend.

Sprookje

Doornroosje vond ik in mijn droom,
verplicht als onvervalste prins,
om haar te wekken met 'n kus,
bewoog me naar het meisje dus;
maar 'n ekster gilte onverwacht:
kom gauw, er wordt 'n vrouw verkracht.
Het rotbeest was goed luid gebekt,
zijn schreeuwen had meteen effect.
D'r ging nog geen kwartier mee heen,
of heel de buurt was op de been.
De koster en de kapelaan,
die kwamen er als eersten aan.
Politie was er in 'n mum van tijd
en vroeg: wie heeft dit kind verleid?
'kOntliep al was het nipt, m'n straf,
'n bof, de wekker die liep af.

stem

Die roept dat hij het goed bedoelt,
gescholden wordt en nagejoeld,
verstoten zelfs door eigen zus,
is stellig een politicus.

Die zinnen draait en woorden weegt,
aan erewoord z'n gat afveegt,
die weinig zegt en heel veel praat,
da's een uit de ministerraad.

Die voor de dag komt als meneer;
maar door de mand valt, keer op keer,
die meestal zwart zegt tegen wit,
is wis en zeker kamerlid.

Die jou in de verkiezingstijd,
behandelt met welwillendheid
en vriendelijk in z'n armen klemt,
die wil slechts dat je op hem stemt.

Te laat

Niet een keer; maar misschien wel duizend malen,
ben ik in m'n leven overal te laat.

Ik tracht al jarenlang m'n trein te halen,
kom ik er aan, dan poetst ie gauw de plaat.

Ik miste al ik weet niet hoeveel bussen,
als ze me zagen, gingen ze er vandoor.

Ik wilde Doornroosje wakker kussen;
maar iemand anders was me al lang voor.

Ik heb al heel wat dingen uitgevonden
en vond ze zelf op zich wel best apart.

Maar 'tbleek, dat ze al eeuwenlang bestonden,
dus ik kwam weer, na 't sluiten van de mart.

Slechts één keer ben ik niet te laat gekomen,
ik had 'n afspraak met 'n leuke griet.

Doch voelde 'k mij ontzettend beetgenomen:
ik was op tijd; maar zij, zij was er niet.

Tevredenheid

Heel ooit was men blij,
met 't dagelijks brood.

Tevreê met voldoende te eten.

En zat er 'n keer
eens geen vlees op, geen nood,
droog brood deed de honger vergeten.

Nu is er van alles te veel,
kan niet op
en honger wordt niet meer geleden.

We eten en drinken
en zwelgen non-stop;
maar nog zijn er veel niet tevreden.

Thuis

Al waait de schoorsteen van het dak,
vliegen de pannen van ons huisje.

Al ligt de voordeur in de prak,
elke woning kent z'n kruisje.

Al hangt het raam 'n beetje scheef
en mist de vloer 'n zootje planken,
toch moet ik steeds, zolang ik leef,
als ik van huis ga, effen janken.

Vaderdag

Maak van 'n scheet geen donderslag;
maar wat je nooit vergeten mag,
dat is zoiets als vaderdag.
Ik zou het niet riskeren.

Alleen al vaders blije lach,
bij 't zien van d' uitgestoken vlag,
maakt van de dag 'n hoogtijdag,
die hij weet te waarderen.

Ontbijt op bed, met thee en ach,
'n boterham met hagelslag.
Al jaar na jaar, op deze dag,
komt hij vroeg uit de veren.

Vergeven is het wangedrag.
De lak aan zijn bevoegd gezag,
op zo 'n blije vaderdag,
zal hij graag tolereren.

Vakantie

Men lift, loopt, vaart, vliegt, bromt en bust,
naar 'n zonnig land of naar de kust,
op zoek naar welverdiende rust,
of naar verstrooiing.

Bij voorkeur ver en aan de prijs.
Alleen, met twee, of groepsgewijs,
beleeft men zo'n vakantiereis,
als zelfontplooiing.

Wist U, en dat is best frappant,
dat heel de wereld onderhand,
't geluk zoekt in ons kikkerland
en wij gaan dwalen.

Terwijl sinds mensenheugenis,
als ik me niet heel sterk vergis,
het hier 't allerbeste is
en te betalen.

Vriendschap

Vrienden moet je verdienen,
ze zijn zeer spaarzaam en dun gezaaid.

Vriendschap moet je voor werken,
dat komt je zomaar niet aangewaaid.

Vrienden zijn voor het leven
en niet voor even; maar voor altijd.

Vriendschap is onbetaalbaar;
maar echte vrienden raak je nooit kwijt.

'n Vrijwilliger

die dient, zonder dubben of dralen,
van noen tot vaak diep in de nacht.

Zo'n inzet is niet te betalen,
dat wordt ook door niemand verwacht.

Vrijwilligers zijn vaak bedienden,
chauffeur, dirigent, voor mijn part;
maar bovenal zijn het je vrienden,
hun hulp komt direct uit het hart.

Daarom, voor't belangeloos leger,
van kokshulp, computerdocent,
van ziekengastvrouw en verpleger,
een, ruimschoots verdiend, compliment

Weer

Het weer is weer 'ns onbeleefd,
het staat met de rug naar me toe.
Net, of 't aan mij 'n hekel heeft,
hoewel ik het nimmer iets doe.

Nou heb je dat wel meer met weer
en meestal geheel onverwacht;
maar 'k merkte: het gaat op en neer,
't kan zijn dat het morgen weer lacht.

Weer naar school

Eindelijk ook voor moeder rust,
na zes weken zwoegen.

Zij is moe, ja uitgeblust,
kraakt in al haar voegen.

Want vakantie dat brengt vreugd;
maar ook extra taken
en ze moet dus voor haar jeugd,
overuren maken.

Nu moest eigenlijk hierna,
háár vakantie komen.

Maar ik vrees toch dat mama,
er slechts van kan dromen.

Wereldvrouwendag

Zonder vrouwen,
was't bestaan maar half zo fijn.

Zou gauw blijken,
dat zelfs rijken, schooiers zijn.

Zonder vrouwen,
niets om naar te snakken,
zouden mannen
er niet veel van bakken.

Zonder vrouwen,
was de aarde minder fraai
en de samenleving
biologisch saai.

Beter heel je leven
snipverkouwen,
dan een enkel jaartje
zonder vrouwen.

Wind

Windje, waar het bos van beeft,
mag ik vragen, heel beleefd:
spreid de takken asjeblief,
mogelijk vind ik dan m'n lief.
Zij begaf zich in het bos,
gooide alle remmen los,
hing haar huik daar naar de wind.
Als ik haar niet heel vlug vind,
ben ik bang; want ik vermoed,
dat ze domme dingen doet,
zich aan goed te buiten gaat,
wat genoeg geeft noch baat.
Daarom windje, roer de trom;
want ik wil m'n lief weerom.

Zalig zij

Zalig zij die me aanvaarden, ook al ben ik dan bejaard.
Die me in m'n daag'lijks leven, zorg en ongemak bespaart.
Zalig zij die het beseffen, dat'k ze niet zo goed versta
en die het gewoon negeren, als'k 'n stommiteit bega.

Zalig zij die me vergeven, als ik niet hun naam meer ken.
Die me heel goed laten merken, dat ik nog onmisbaar ben.
Zalig zij die willen helpen, als 't misgaat met m'n werk
en me gaarne vergezellen, om te bidden in de kerk.

Zalig zij die voor me zorgen, ook al duurt het jarenlang.
Me vertroetelen en troosten, als ik eenzaam ben of bang.
Zalig zij die van me houden, ook al ben ik hen tot last
en die op me blijven passen, ook als't hen 'ns ooit niet past.

Zalig zij die met mij samen, nog eens terug gaan in de tijd
en die met me blijven praten, al ben ik de draad eens kwijt.
Zalig zij die me als mens zien, met m'n vreugde en m'n pijn.
Die me heel goed laten voelen, dat'k niet eenzaam hoef te zijn.

Zand

Ik dacht: we hebben het gevonden,
deze zomer aan zee.

We voelden ons zo nauw verbonden,
zelfs het weer werkte mee.

'n Dag die duurde daar maar even,
met jou, hand in hand.

Maar al wat me is gebleven,
zijn m'n schoenen vol zand.

Zaterdagavond

M'n laatste knaak ging naar de kroeg.
Ik heb geen geld meer voor de kerk;
dus maandag moet ik weer aan't werk,
dan heb ik vrijdag poen genoeg
en kan ik zaterdag op stap,
heb zondag weer geen sikkepit,
zodat de kerk weer zonder zit
en ik, ik zit de hele week ook krap.

Zeg het met zang

Ik ben er eentje
van maar weinig woorden
en als ik praat,
dan mag dat in de krant;
maar notenbalken
en septimeakkoorden,
die heb ik, dik voldoende,
bij de hand.
Dus, als ik iets bijzonders
wil verklaren,
dan weet ik me,
al zeverend, geen raad;
maar zingend,
laat ik alle twijfels varen;
want zingend,
ben ik net 'n advocaat.

Zie ginds

Ik hoor 'n schimmel hinniken,
er is wat aan de hand.
Daar staat 'n Piet te grinniken,
de Sint is weer geland.

't Grut is niet te houwen
en zingt al wat het kan.
Ze kijken vol vertrouwen,
naar de Goedheiligman.

Als je zó kunt geloven,
zomaar zonder pardon,
dan gaat daar toch niks boven,
ik wou dat ik 't kon.

Zwarte Piet

Ik ben als Piet niet zo in tel
als Sinterklaas, dat weet ik wel.
Verschil moet er tenslotte wezen.
Hij laat zich dragen door z'n knol
en ik mag lopen voor de lol.
Hij als 'n vorst en ik maar pezen.
Hij hoog en droog op z'n gemak
en ik maar zeulen met die zak;
maar hij mag de cadeaus verdelen.
Hij strooit z'n pakjes in het groot,
ik krijg misschien een pepernoot
en moet de boze boeman spelen.
't Is in de wereld slecht verdeeld,
ik mag slechts doen wat hij beveelt.
Zo'n leven is gewoon belabberd.
Hij is de baas en ik de knecht,
toch ben ik wel aan hem gehecht,
die ouwe Sint daar in z'n tabberd.